temma teeb ſedda töeks, mis ta neljandama Kässo ſees on tootanud: et ſelle ello päwad ſawad jätkatud, kes omma issa ja emma auustab.

Nüüd hakkasid keik lapsed Wanna kaela ümber, ja ütlesid: meie tahhame jo issa, ja emma, ja sind armastada ja auustada eddespiddi, kui siit sadik; sest teie ollete meid hoidnud ja toitnud, ja läksid hüppades ellaj ad waatma.

Wanna ütles ommas süddames: head lapsed! Jummal hoidko teid, ja tassugo teitel keik seddarõmo, mis teie mulle sadate!

Sakſa-oun.

Jürri, üks kümne aastane poisikene mängis oues, ja teggi ennesele ühhe pisikest kasso aeda, siis tulli pisoke Mia hüppades ja tantsides temma jure.

Jooto! karjus ta jubba emalt, ma ollen sind otsind! et wata, mis mul on! (ta naitis temmale ühte wägga suurt ouna)

Jürri. Oi! Oi! mis suur se ou! kust sa said?

Mia. Tahhad sa ka teada? ma leidsin!

Jürry. Mia! sinno issa ei salli sedda mitte, et sa' — —

Mia. Jooto! ma narrin sind; Jummal hoidko, et ma piddin warrastama, ehk olled sa sedda jubba minnust kuulnud ehk näinud?

Jürri Ei mitte! se pärrast ma kohkusen öiete ärra, kui sa ütlesid, et sa tedda ollid leidnud, agga kust sa said?

Mia. Wraua käest. Ma noppisin ounad külles, mis mahha puisteti, ja ollin öiete nobbe; sepärrast andis Wraua mulle sedda ounat. Sõme nüüd ärra! Ons sulle nugga?

Jürry. Kül!

Mia Leika siis neljaks tükkis katki, (ta leikas sedda wisi). Säh! üks ossa on sinno pärralt, teine on minno pärralt.